

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

LXIII. Davidis religio in Arca fœderis Hierosolymam revehenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

NARRATIO LXIII.
DAVIDIS RELIGIO
IN ARCA FOEDERIS HIE-
ROSOLYMAM REVEHENDA,

2. Reg. 6. Anno Mundi 2989. 2990. Ante Ch.
1064. 1063.

IN religione, si unquam, DEO displicet temeritas: nec satis pius est: qui non reverens satis. Ubi primùm Davidi licuit, stabilem Regni sedem figere, principem sibi curam esse voluit *cultum divinum*. Idcirco *Arca* velut exulem & neglectam statuit ex urbe *Cariathiarim*, quò annis abhinc quinquaginta devecta fuerat à Philisthæis, magnis claudibus ad eam transvectionem, & *Arcae* captivæ restitutionem impulsus, transferre, communi omnium Israëlitici populi consensu. Servabatur eò temporis spatiò, *Divini sedes Oraculi*, in ædibus *Abinadab* *Levitæ* collem quemdam in memoria civitate colentis, Hebræis *Gabaa* dictum. Hanc *Arcae* transmissionem Rex summis studijs, solennitate celeberrima, maximis sumptibus instruxit, in via calcitrantes boves periculum, aut certè metum creârunt *Arca*, nutante plastro. Hic *Oza* (Levita, cum fratre *Abione* aliisque curam deducendæ *Arcae* habebat; parens *Abinadabus* jam antè, vitâ excefferat) auxiliarem operam commodaturus, admovit manus. Sed DEUS adjutori intempestivo iratus, temeritatem ejus morte subita punivit; ad ipsam namque corruens *Arca*, subitò expiravit. Funere repentino terri-

territus David, *Arcam* deduci jussit in ædes *Obededō-*
mi, Levitico quoque genere prognati, propè Hie-
 rofolymam habitantis. Quem ubi David intelle-
 xit, ob commodatum *Arcæ* trimestre hospitium,
 omnium rerum opulentia à DEO ditatum, eam Sacer-
 dotum humeris in Sionis Arcem evexit, singulari
 ad id domo structa, dum aliquando Templo ad-
 moveretur manus. Ducta est pompa, maxima
 symphonix varietate, admiranda Sacrificiorum
 multitudine, concursu hominum incredibili, lætif-
 simis tripudijs, expensis omnino regijs, celebritate
 summa, laudatissima pietate. Inter tubas & lituos
 sonabant carmina triumphalia ob victorias de Phi-
 listhæis reportatas. Rex ipse ovans gaudio, & vo-
 luptate gestiens, ante *Arcam* non tam incedebat,
 quàm præfultabat, pedibus sese ad pulsatae modulos
 citharæ moventibus. Ne habitus quidè Regis erat
 à cæteris Cantoribus diversus; stola ipsum amici-
 ebat byssina (Sacra pagina vocat *Ephod*, carbasinum
 amiculum; *polymitum*, solius erat Pontificis.) Hunc
 in modum cum festos inter concentus, & decòras
 [quales militares sunt saltus] choreas, *Arca* in Sio-
 næam Regiam, Divinæ litteræ, Civitatem Davidis
 appellant] non sine maximo victimarum apparatu,
 & lautijs in populum regali munificentia distribu-
 tis, invec̄ta esset; David se ipsum præ sacra lætitia
 non capiens, ubi constituit *Arcam* in Aula quadam
 magnifica, & circa eam tabernaculum è pellibus
 hyacinthinis tetendit, *Abiatharq̄* Sacerdos summus
 benè precatus est populo, cum largis sportulis, su-
 am quemque domum remisit. Ducenta viginti
 quatuor hominum millia, singuli pro se collyridam
 seu

seu artoptitij panis quadram, cum assatura bubulæ
& lágano in escarium munus accepere.

Res è Sententiã, & publico gaudio successerat,
cùm turbarum aliquid *Michol*, Davidis uxor dedit.
Hæc cæteris Reginis, matronisque triumphalem
pompa comitantibus, dedignata misceri, regia
stirpis arrogantia, transvectionem *Arca* de fenestra
arbitrabatur. Movit tumidæ feminae stomachum
demissa Regis pietas, ad Saltatorios modos animo
corporæque exultantis. Quare redeuntem mox
adorta, salutata amaro cum sarcasmo, tanquam im-
memor fortis regiae, non verecundatus esset Rex
ipse, linigeros inter cantores linteatus, sine paluda-
mento, sine diademate, ad concrepantes sympho-
niacos subsilire; divideret jam servis & ancillis im-
peria, quorum inter choros, despiciendum se, de-
ridendumque largiter propinasset. Quòd si nollet
se Regem meminisse: meminisset certè, thori sui
consortem & Reginam esse, & Regis filiam. Po-
terant hæc tonitrua in tempestatem solvi, nisi Rex
mitissimus magis insitam modestiam, quàm male-
dicam uxoris linguam in consilio habuisset. Ne-
tamen existimaret importuna objurgatrix, sibi cum
scurra, quod per contumeliam effutiebatur, negoti-
um esse, muliebrem fastum regia severitate com-
pressit. Quid enim, ajebat, est, quod arrogantia
tumore te impleas, famina, & à generis fiducia
sumas audaciam? An nescis, patrem tuum ex aga-
sone Regem, & ex Rege rejectamentum esse fa-
ctum? Diaden a ejus vertici detractum, meo capi-
ti DEUS imposuit; Sceptrum, quod gessit, mihi,
meoque sanguini ferendum dedit. Non erubesci
memi-

meminisse baculi, peræque pastoralis; tam me conditionis admonent meæ, quam beneficij divini. Ultramque didici fortunam pati; pietate, si nescis, & modestia stabiliuntur regna, superbiâ evertuntur. Suprema majestas potentiam suam in mortaliū impotentia ostendit. Elatos attenuat: humiles exaltat. Is demum regnat, qui regnantium Domino demissam servitutem præstat. Parens tuus, si, qua subjectione mentis exorsus est regnum, eadem administrare perseverasset, per casus tam miserandos in præceps devolutus non fuisset; Propiore DEUS respicit oculo, quicumque vilescunt sibi; inflatos spiritus è longinquo cognoscit. Ludam ego, & vilior fiam, (si tamen vilitas est, æterni Regis obsequijs servire) dummodo ludenti applaudat cælum. Ita dixit, ita fecit David, à caula vocatus ad Aulam, ab abolla ad purpurâ, à pedo ad sceptrum, à pera pastoritia ad diadema regale. Michol verò suæ poenas persolvit arrogantia, quibus majores illa ætate expeti non poterant; nunquam effecta est mater; extremum id erat apud Hebræas matronas probrum, & illius ignominia sexûs. Maritus contrâ, piô promeruit ludô, ex ejus ut proge- nie prodiret ille, qui MATRE natus VIRGINE, typicam *Arca Veteris* umbram, in admirabilem *Arca Novæ* lucem, Eucharisticum Ferculum, cœlestium gratiarum prodigium, transferret. Ita nempe sunt humana divinis aut nexa, aut obligata, ut illa, etsi non quæras, per ista obtineas: & quantò cœli Domino mortalem fastum profundius submittis, tantò ad dignitatis fastigium eleveris.